

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce: **NAVOS. a.s.** IČO: 47674857,
se sídlem Čelakovského 1858/27, Kroměříž,
zastoupený advokátkou JUDr. Sylvií Sobolovou, Ph. D.,
se sídlem Praha 1, Jungmannova 24,

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,**
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout ve věci žádosti žalobce podané dne 15. 6. 2018 o podporu na dotační projekt „*Snížení emisí TZL na OS 92kt Hustopeče*“, reg. č. CZ.05.2.32/0.0/0.0/17_089/0007353, do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 456,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Sylvií Sobolové, Ph.D.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou, která byla soudu doručena dne 27. 10. 2022, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádá, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout do 30 dnů od právní moci rozsudku o žádosti o podporu žalobcem podané dne 15. 6. 2018 na dotační projekt „*Snížení emisí TZL na OS 92kt Hustopeče*“, reg. č. CZ.05.2.32/0.0/0.0/17_089/0007353 (dále jen „projekt“) v rámci 89. výzvy operačního programu Životní prostředí 2014-2020 (dále jen „operační program“).

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žádost byla žalovaným vyhodnocena jako přijatelná po věcné i formální stránce a dotační projekt získal 107,48 bodů, žalovaný však o ní nerozhodl. Podnětu žalobce k učinění opatření proti nečinnosti dle ust. § 80 s.ř. nebylo usnesením ze dne 18. 7. 2022 vyhověno s odůvodněním, že v mezidobí proběhl audit Evropské komise č. REGC414CZ0133 a bylo nutné se zabývat rizikem střetu zájmů a doposud nedošlo k znovuvytvoření zásobníku projektů.
3. Žalobce dále uvedl, že dne 24. 5. 2021 byla žalobci určena lhůta k vyjádření se ke shromážděným podkladům dle § 36 odst. 3 s.ř., což žalobce učinil podáním ze dne 25. 6. 2021. Dne 22. 3. 2022 opětovně nahlédl do spisu a zjistil, že žádné další procesní úkony činěny nebyly. Žalobce má za to, že žalovaný je dlouhodobě nečinný, což je v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, zásadou legitimního očekávání a zásadou zákazu libovůle. Ani existence auditu Evropské komise žalovanému nebránila provést samostatné a nezávislé posouzení žádosti a přijmout rozhodnutí o ní. Řízení nebylo ani přerušeno.
4. Shora uvedený audit je však třeba považovat za definitivně ukončený nejpozději vydáním závěrečné auditní zprávy, jejíž české znění je datováno 5. února 2020, viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 10. 2020, č.j. 14 A 49/2020-79, kterým bylo rozhodnuto o žalobě na ochranu proti nečinnosti ze dne 22. 4. 2020. Navíc Andrej Babiš již není veřejným funkcionářem. Ani zařazení žádosti do zásobníku projektů nemá vliv na povinnost žalovaného věc vyřídit bez zbytečných průtahů. Tím spíše, že žalovaný v rámci dané výzvy opakovaně podpořil i projekty s nižším bodovým ohodnocením, tedy s nižším environmentálním přínosem.
5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě mj. sdělil, že ačkoliv byla žádost doporučena k podpoře na 35. jednáním výběrové komise, protože splnila minimální požadavky pro podporu, došlo k vyčerpání disponibilních prostředků na projekty s vyšším bodovým hodnocením (podpořeny byly pouze projekty s hodnocením 109 bodů a vyšším).
6. Žádost žalobce je uložena v tzv. zásobníku projektů s potenciální možností její podpory v budoucnu. V rámci administrace programu je zcela běžné, že žadatelé nespolupracují při kompletaci podkladů pro rozhodnutí, dochází k úsporám na podpořených projektech, a i že projekty, které původně byly podpořeny, od realizace ustoupí a je jim dotace odňata, dochází tak v zásadě k uvolnění prostředků v rámci výzvy. Pokud tedy byly prostředky ve výzvě vyčerpány, slouží tento zásobník k tomu, že je možné případně prostředky, které se uvolnily z důvodů uvedených výše, nabídnout projektům v zásobníku, pokud mají i nadále

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zájem o realizaci. Jedná se o opatření, jehož smyslem je ušetření administrativního zatížení pro žadatele, protože v případě, že by nedošlo k otevření zásobníku, byly by prostředky převedeny do nových výzev a žadatelé by byli nuceni podat žádosti znovu, což představuje nezanedbatelnou administrativní zátěž. Z toho důvodu jsou projekty, které byly zařazeny do zásobníku, ponechány otevřené s tím, že zákon uvedený postup umožňuje v ustanovení 14n odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) [dále jen „ZRP“], kde je právě dána lhůta vztažená k úplnému vyčerpání disponibilních prostředků. Tento postup vychází z kapitoly C.2 Pravidel pro žadatele a příjemce podpory v Operačním programu Životní prostředí pro období 2014-2020.

7. Následně, v době, kdy byl projekt uložen v zásobníku projektů, vyvstaly pochybnosti o způsobilosti žadatele k čerpání dotačních prostředků s ohledem na zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (dále jen „zákon o střetu zájmů“) a probíhající audit Evropské komise č. REGC414CZ0133. Na základě uvedeného nebylo možno při následujících jednáních výběrové komise nad podporou projektů v zásobníku vyjmout tento projekt ze zásobníku a podpořit jej.
8. Závěry auditu byly zaslány České republice dne 5. 2. 2020, a to pod č. j. ARES (2020) 740247. ČR se závěry auditní zprávy nesouhlasila a bylo zvažováno podání žaloby k Evropskému soudnímu dvoru, nebylo tedy účelné považovat její závěry za konečné. Zpráva byla znovu rozporována prostřednictvím sdělení EK a finální vyjádření EK obdržela Česká republika až 18. 12. 2020.
9. Až následně byly její závěry začleněny do národního metodického rámce ve formě metodického stanoviska ministryně pro místní rozvoj č. 10 vydaného dne 22. 12. 2020 s účinností od 1. 2. 2021, kterým byly zároveň detailně stanoveny postupy pro poskytovatele dotace při rozkrývání vlastnické struktury žadatelů o dotace, přičemž toto stanovisko je závazné pro všechny Řídící orgány poskytující dotace z prostředků EU a před jeho vydáním nebylo možné o riziku střetu zájmů u uvedeného projektu rozhodnout. Jakmile došlo k vyjasnění právní situace v obecné rovině, jak je uvedeno výše, přistoupil ŘO OPŽP a ZS OPŽP k zahájení kroků směřujících k prověření konkrétní přípustnosti žadatele, nebyl tedy nečinný.
10. V současné době se blíží ukončení operačního programu, v rámci kterého může dojít k uvolnění dotačních prostředků, které bude možné nabídnout projektům v zásobníku, nelze však odhadnout, zda k tomu dojde. Žalovaný tedy jedná v rámci lhůt, které jsou mu stanoveny v § 14n ZRP, tedy doposud nedošlo k úplnému rozdělení prostředků, které jsou na projekty k dispozici, a je tedy stále relevantní vyčkat, zda nebude možné projekt podpořit.
11. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou ze dne 11. 4. 2023, ve které rozvedl své úvahy již v žalobě uvedené a doplnil, že přípustným ospravedlněním nečinnosti žalovaného, kterým žalovaný zasáhl do vyhlášené metodiky hodnocení podaných žádostí dle jejich environmentálního přínosu, přitom nemůže být ani vyčkávaní na metodické stanovisko ministryně pro místní rozvoj č. 10 vydané dne 22. 12. 2020. Správní orgány mají povinnost postupovat ve správním řízení v souladu s obecně závaznými právními předpisy, a tyto předpisy také v rámci své činnosti vykládat, a svou nečinnost ve správních řízeních nemohou ospravedlňovat čekáním na vydání výkladového nebo metodického stanoviska jiného orgánu veřejné moci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

12. V rozporu s přesvědčením žalovaného přitom jeho dlouhodobou nečinnost při administraci žádosti o dotaci nečiní právem dovolenou ani ustanovení § 14n odst. 1 ZRP. Smyslem a účelem tohoto ustanovení rozpočtových pravidel je toliko stanovit nejkrajnější mez pro přijetí zamítavých rozhodnutí o nejpozději podaných, a tudíž stále nerozhodnutých, žádostech o dotace přihlášených v rámci výzvy, která se s ohledem na vyčerpané finanční prostředky uzavírá. Tímto ustanovením však nijak není dotčena obecná povinnost žalovaného vyřizovat žádosti o dotace v přiměřené lhůtě v souladu s § 6 správního řádu. Sám žalovaný ostatně přiznává, že nemůže vyloučit ani to, že nakonec žalobci dotaci poskytne, což aplikovatelnost § 14n odst. 1 RZP na tento případ en bloc vylučuje.
13. Žalovaný ve svém sdělení ze dne 11. 5. 2023 upozornil, že dne 28. 3. 2023 rozhodl Městský soud v Praze usnesením č. j. 17 A 94/2022–56 ve skutkově obdobné věci žalobce Wotan Forrest, a. s., proti žalovanému tak, že žalobu jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního odmítl s odůvodněním, že poslední jednání výběrové komise se uskutečnilo dne 23. 11. 2020, přičemž poslední rozhodnutí o poskytnutí dotace ve vztahu k tomu jednání výběrové komise bylo vydáno dne 8. 3. 2021. V tomto případě by lhůta k vydání rozhodnutí podle § 14n odst. 1 rozpočtových pravidel uběhla dne 7. 4. 2021 a lhůta k podání žaloby dne 7. 4. 2022. I v tomto případě by se jednalo o opožděnou žalobu a žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl.
14. Žalobce na to reagoval podáním ze dne 19. 5. 2023, ve kterém uvedl, že má předně za to, že lhůtu uvedenou v § 14n odst. 1 ZRP nelze vůbec považovat za zvláštním zákonem stanovenou lhůtu pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 80 odst. 1 soudního řádu správního. Tato lhůta totiž neupravuje postup poskytovatele dotace v konkrétním řízení o žádosti o dotaci, ale stanoví jeho postup v souvislosti s uzavřením dotační výzvy. Smyslem a účelem § 14n odst. 1 totiž není stanovení lhůty pro vydání rozhodnutí v konkrétním správním řízení, nýbrž lhůta pro vyřízení všech dosud nerozhodnutých žádostí o dotaci v případě, že je rozhodnuto o uzavření dotační výzvy. I kdyby tomu tak přitom bylo (quod non), pak takový okamžik v rámci předmětné výzvy vyhlášené žalovaným doposud nenastal (viz důvodová zpráva).
15. Sedmnáctý senát však podle žalobce pochybil, když presumoval, že jediné možné rozhodnutí, které lze v dané věci vydat, je rozhodnutí o zamítnutí dotace, a to tím spíše, že v okamžiku jeho rozhodování již ani netrval skutkový stav, ze kterého vycházel audit Evropské komise č. REG C414CZ0133 (dále jen „audit“). I v tomto řízení ostatně žalovaný výslovně potvrdil, že v budoucnu ještě může k podpoře projektu žalobce dojít.
16. Podle žalobce je zcela zřejmé, že lhůta uvedená v ustanovení § 14n odst. 1 ZRP nemůže u dotačních výzev, u kterých je v průběhu času zvyšována finanční alokace, začít běžet dříve, než je definitivně rozhodnuto o tom, že na výzvu nebudou alokovány žádné dodatečné finanční prostředky. Jakýkoliv jiný výklad by totiž znamenal, že na jednotlivé výzvy nelze dodatečně alokovat žádné finanční prostředky a po vyčerpání původní alokace je zapotřebí zamítnout veškeré žádosti bez ohledu na to, že by prostředky na danou výzvu mohly být navýšeny.
17. Lhůtu stanovenou v § 14n odst. 1 navíc dle žalobce nelze brát v úvahu při posuzování včasnosti nečinnostních žalob i z toho důvodu, že žadatelé o dotaci nemohou vědět, ke kterému okamžiku již poskytovatel dotace „vydal veškerá rozhodnutí, kterými jsou finanční prostředky na základě výzvy poskytnuty“. Ostatně, pokud si sám poskytovatel

dotace není jistý, zda již v rámci dané dotační výzvy skutečně vydal všechna rozhodnutí o poskytnutí dotace (což je stanovisko zastávané v tomto řízení žalovaným), tím spíše to nemohou vědět ani žadatelé o dotaci. Bylo by tak zcela absurdní připisovat jim tuto skutečnost k tíži z hlediska počítání lhůty pro uplatnění nečinnostní žaloby.

18. Dle žalobce je v tomto ohledu předmětné usnesení dokonce i v rozporu s již existující judikaturou Nejvyššího správního soudu ohledně počítání lhůt pro podání nečinnostní žaloby v případech, kdy žalobci nemůže být zřejmé, v jakém okamžiku správnímu orgánu ubíhá lhůta pro vydání rozhodnutí. Žalobce v tomto ohledu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. července 2015, sp. zn. 2 Afs 79/2015, jež se týkal výkladu zvláštního zákona, který určoval lhůtu pro vydání rozhodnutí neurčitým právním pojmem „bezodkladná“. Žalobce považuje výše uvedené úvahy za analogicky uplatnitelné i v nyní posuzovaném případě. Lhůta stanovená v § 14n odst. 1 rozpočtových pravidel totiž sice neobsahuje neurčité právní pojmy, ale je neurčitá a nepředvídatelná jiným způsobem, neboť žadatelé o dotaci nemají jak zjistit, zda již došlo k naplnění hypotézy této právní normy. Pokud by se tak uplatnil výklad sedmnáctého senátu, potenciální žalobci by byli stavěni do obdobně „nejistého postavení“, neboť by bylo zcela mimo jejich schopnosti zjistit, zda je již vhodná doba k podání nečinnostní žaloby, či ne.
19. Žalobce v této souvislosti považuje za příléhavé i závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2013, sp. zn. 6 Ans 5/2013. Sedmnáctý senát si této rozhodovací praxe musel být vědom, přesto však vyložil § 80 odst. 1 soudního řádu správního způsobem, který vedl k odepření práva žadatele o dotaci na soudní ochranu, a to na základě důvodů, závislých na okolnostech, jež jsou mimo jeho dispozici a jediným ústavně konformním výkladem § 80 odst. 1 s.r.s., ke kterému by se měl soud i v této věci přiklonit, je posuzovat včasnost podané nečinnostní žaloby podle druhé podmínky stanovené v § 80 odst. 1 soudního řádu správního, tj. vyjít z toho, zda již uplynula lhůta jednoho roku ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon ve věci. V poměrech nyní posuzovaného případu takovým posledním úkonem ve věci bylo - v souladu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. června 2013, sp. zn. 6 Ans 5/2013 - vyřízení podnětu proti nečinnosti žalobce, ke kterému došlo až dne 18. července 2022.
20. Soud nařídil ve věci jednání na den 24. května 2023, při kterém účastníci setrvali na svých dosavadních postojích. Zástupce žalovaného pak doplnil, že projekty jsou do zásobníku projektů ukládány i z tohoto důvodu, že se se v rámci operačního programu s ohledem na jeho odbornost může stát, že finanční prostředky z jedné výzvy mohou být alokovány do druhé výzvy nebo mohou být finanční prostředky v jedné výzvě např. s ohledem na kvalitu projektů do ní přihlášených navýšeny.

III.

Posouzení žaloby

21. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Podmínky tohoto řízení a postup soudu při rozhodování o těchto žalobách je upraven v § 79 a násl. soudního řádu správního, podle kterého *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení*. Podle § 81 soudního řádu správního *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Je-li*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

22. Dle § 80 odst. 1 s. ř. s., žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.
23. Městský soud úvodem poznamenává, že v dané věci je mezi stranami nesporné, že žalovaný o žádosti žalobce na dotační projekt „Snížení emisí TZL na OS 92kt Hustopeče“, reg. č. CZ.05.2.32/0.0/0.0/17_089/0007353 v rámci 89. výzvy operačního programu Životní prostředí 2014-2020, který získal 107,48 bodů, dosud nerozhodl. Soud tak musí posoudit, zda toto nevydání rozhodnutí představuje nezákonnou nečinnost.
24. Podle § 6 odst. 1 správního řádu, *správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednáání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80).*
25. Podle § 14n odst. 1 rozpočtových pravidel, *rozhodnutí, kterým se žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci zcela zamítá, poskytovatel vydá nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy vydal veškerá rozhodnutí, kterými jsou finanční prostředky na základě výzvy podle § 14j poskytnuty.*
26. Soud úvodem předesílá, že se neztotožnil s názorem sedmnáctého senátu (viz žalovaným odkazované usnesení č.j. 17 A 94/2022–56), že žaloba byla podána opožděně s odkazem na ust. § 14n rozpočtových pravidel. Soud naopak souhlasí se čtrnáctým senátem, který ve svém rozsudku ze dne 5. 10. 2020, č. j. 14 A 49/2020 – 7, dospěl na základě znění rozpočtových pravidel k závěru, že v dané věci zákon ani jiný předpis nestanoví lhůtu, ve které je žalovaný povinen o žádosti žalobkyně rozhodnout. Rozpočtová pravidla stanoví lhůtu k vydání rozhodnutí, avšak toliko k vydání zamítavého rozhodnutí (viz § 14n odst. 1 rozpočtových pravidlech). V případě kladného rozhodnutí lhůta stanovena není, respektive je upravena pouze obecně § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. S ohledem na skutečnost, že posledním úkonem správního orgánu vůči žalobci bylo usnesení ze dne 18. 7. 2022, kterým nebylo vyhověno žalobcově podnětu na ochranu proti nečinnosti, byla žaloba podána včas.
27. Žalovaný měl tedy rozhodnout „ve lhůtě přiměřené“. Přiměřenost je i dle osmého senátu nutné posuzovat v kontextu konkrétních okolností daného případu, jak uvedl čtrnáctý senát ve shora zmiňovaném rozsudku ze dne 5. 10. 2020, č. j. 14 A 49/2020 – 79:
„35. Žalovaný má přitom povinnost dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájem (§ 2 odst. 4 správního řádu). Dle městského soudu veřejným zájmem je také, aby nebyly poskytovány dotace z evropských prostředků, které následně mohou být důvodem pro finanční opravy ve smyslu čl. 85 Nařízení č. 1303/2013. V takovém případě by došlo k negativním důsledkům pro české veřejné rozpočty. Udržování stability veřejných rozpočtů je přitom veřejným zájmem.
36. Soud se tedy domnívá, že pokud žalovaný vyčkával na závěr Evropské komise ohledně předmětného finančního auditu, nejednalo se o neodůvodněný průtah v řízení. Jinými slovy po dobu průběhu auditu se stále jednalo o řízení v přiměřené lhůtě.

37. Závěrečná zpráva komise však byla vydána dne 29. 11. 2019 v anglickém znění a 5. 2. 2020 v českém znění. Tímto byl audit ukončen a konečný názor Evropské komise, včetně toho jak se vypořádala s argumentací českých orgánů, je zachycen právě v této finální zprávě. Následující fáze, kdy české orgány podávají zprávy o svém plnění doporučení, případně se proti závěrům ohrazují, již nejsou ohledně zjištění názoru Evropské komise relevantní. Ten byl již jasně vyjádřen v závěrečné zprávě. Městský soud se tedy domnívá, že audit Evropské komise nemůže již odůvodnit absenci rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně po 5. 2. 2020. V přiměřené době poté již tedy žalovaný měl rozhodnout.“

28. Soud má tedy shodně se čtrnáctým senátem za to, že o žalobcově žádosti mělo být rozhodnuto v přiměřené době po vydání českého znění závěrečné zprávy o auditu Evropské komis, resp. po změně skutkového stavu věci s ohledem na zánik veřejné funkce ing. Babiše. Soud s ohledem na skutečnost, že do předmětné výzvy mohou být finanční prostředky alokovány i později např. s ohledem na kvalitu jednotlivých projektů, jak uvedl zástupce žalovaného při jednání, proto dospěl k závěru, že žalovaný byl v době podání žaloby i v době rozhodování soudu nečinný.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Městský soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto uložil žalovanému povinnost rozhodnout ve věci uvedené ve výroku. K tomu mu stanovil lhůtu 60 dnů, kterou považuje za přiměřenou a dostatečnou, aby žalovaný ve věci rozhodl.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000,- Kč a z odměny advokáta za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, reakce žalobce na sdělení žalovaného ze dne 19. 5. 2023, účast při jednání) po 3 100,- Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g), § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), včetně náhrady hotových výdajů (4 x 300,- Kč) podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobkyně přiznána 21% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení podle zákona č. 237/2004 Sb., neboť právní zástupkyně žalobkyně je podle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celkem tedy žalobkyni náleží (2 000,- + 12 400,- + 1 200,- + 2 856,- DPH =) 18 456,- Kč. Soud nepovažuje repliku žalobce ze dne 11. 4. 2023 za účelně vynaložený úkon, jelikož v ní žalobce v podstatě opakuje a rozvádí argumenty již uvedené v žalobě a nejedná se na rozdíl od podání ze dne 19. 5. 2023 o reakci na poslední vývoj judikatury nebo legislativy rozhodné ve věci. Proto náklady tohoto úkonu nebyly žalobci nepřiznány.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. května 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu